

Ac 6778

శాస్త్ర గురు బోధలను మఱి స్వానుభవము
కలిమి నెద్దాని నరుడేడుగడంగ నమ్ము
నదియె శ్రీమంబుఁబరమమా నదియ, యదేజ
గంబునన్ వాని కవలంబనంబు సాయి !

జీవిత సభ్యత్వ చందా రు. 116/లు
పంపినవారు

- 1 శ్రీ రెబ్బాప్రగడ వెంకట రాజేశ్వరరావు
Advocate, కొవ్వూరు.
2. శ్రీ డాక్టర్. కంచర్ల రామకుమార్, గుంటూరు.
3. శ్రీ తిప్పరాజు కామేశ్వరరావు, గుంటూరు.
4. శ్రీ ఆదిపూడి మోహనరావు, గుంటూరు.

వీరిని, వీరి కుటుంబ సభ్యులను శ్రీ సాయీ ప్రభువు
సంరక్షించు గాక!

వార్షిక చందా :- రు. 12/- జీవిత సభ్యత్వం :- రు. 116/-

సభ్యులెల్లరు చందాలు ఈ దిగువ చిరునామాకు పంపి
సహకరించ ప్రార్థన.

శ్రీ శ్రీ కంఠ కృష్ణమూర్తి, B. A.
కార్యదర్శి.

ఓమ్ శ్రీ సాయీరామ్ ఆధ్యాత్మిక చైతన్య కేంద్రం,
4-8-5, 2వ లైను, రామన్నపేట,
గుంటూరు-522 007

11ccol 73/4-61
6778 ఓమ్ శ్రీసాయీనాథాయనమః

ప్రార్థన

శ్రీసిద్ధివిఘ్నేశ ! సేవించునయ్య !
దోసముల్ దులిచి సంతృప్తి నిమ్మయ్య !
శ్రీసాయీ పదభక్తిజేకూర్చు మయ్య !
వాసిగ విఘ్నముల్ వారింపుమయ్య !

సాకారుండవో ! లేక ని
రాకారుండవో ! మతేమియగుదువో! యెటుగన్
నాకగునె ? శ్రితుండ, జడుండను
సాకవె! నీ కరుణబుటపి సాయీనాథా!

గురుడవునీవే! సాయీ
పరమాత్ముండ వీవేనాకు; పావనమా నీ
చరణంబులె శరణంబని
ధరనమ్మి కొలుతుఁగృపఁగను తండ్రీ! హనుమా!

శాతదా శారదాంభోజ వదనా వదనాంబుజే
సర్వదా సర్వదాఽస్మాకం సన్నిధి సన్నిధింక్రియాత్

జనని! యంభోరుహంబు నీజన్మగృహము,
పద్మనాభు వక్షంబు నీభర్తృ గృహము,
లలిత కృప నింక నీదు లీలాగృహంబు,
సలుపు కొనవె! నాహృదయాంబు జంబు; లక్ష్మీ!

సర్వమంగళ మాంగళ్యేశివే సర్వార్థ సాధికే,
శరణ్యే త్ర్యంబకే గౌరి నారాయణి నమోఽస్తుతే!

2993
Rof

ఓమ్ శ్రీ సాయీనాథాయనమః

వీ జ్ఞప్తి

శ్రీసమర్థ సచ్చిదానంద సద్గురు సాయీనాథ మహారాజునకు జయము.

భక్త మహాశయులారా!

“ ఓమ్ శ్రీసాయీరామ్ ” ఆధ్యాత్మిక చైతన్య కేంద్రము గుంటూరు వ్యవస్థాపకులు— చి. శ్రీ. ఆదిపూడి మోహనరావు గారికి పి రి డి సాయీప్రభుని తత్వప్రచార సాధనగ ఒక పత్రిక “ ఓమ్ శ్రీసాయీరామ్ ” అనే చైతన్య నామముతోనే నడు పవలెనను చిరకాల వాంఛతో శ్రీసాయీనిలయమ్— చెరువు విచ్చే యుట, అందువేంచేసియున్న శ్రీ సాయీ ప్రభునికి, మాతండి) గారి పరమ పవిత్ర పాదుకలకు ప్రార్థనాదులను సలిపి, ఆశీస్సులు పొంది ముందుగ పూజ్యశ్రీ చోడవరపు సాంబమూర్తి పంతులు గారిని గౌరవాద్యక్షులుగ వుండి నడిపింపుమని ప్రార్థేయపడి అభ్యర్థిం చుటయు, అందుకువారు ఆనందముతో ఆమోదించి ఆశీర్వా దించుటయు నాందీ ప్రస్తాపనయై ప్రయత్నము ప్రారంభమైనది. కాని యీ పేరున పత్రిక నడుపుటకు ప్రభుత్వానుమతి అవునరమై నందున అది లభించువరకు “ ఓమ్ శ్రీసాయీరామ్ ” అనుపేర పెక్కు సంపుట ములుగ ప్రతిమాసము 16 పుటలు తక్కువ లేకుండ ప్రచురించవలెనని ప్రకాశకులు భావించి, శ్రీసాయీప్రభుని అపారకరుణ వల్ల ఆ ప్రభుని 67వ మహాసమాధి వర్షదిన సందర్భముగ పెక్కు పుటలతో ప్రథమ సంపుటము వెలువరించి మీ కందించ గలిగితిమి.

శ్రీ పీఠ్ఠి సంస్థాన ఆస్థానపండితులని బిరుదు గాంచిన కీ. శే. శ్రీబాపట్ల హనుమంతరావు పంతులుగారిచే విరచితంబైన “మహాసమాధి” వ్యాసము, యితరస్వానుభవములు, సాయీ భక్తుల నెల్లరను ఉత్తేజపరచి ఆనందామృతము నందించగలదు. ఈసంపుటము

ప్రారంభ పత్రికగ భావించి. మహాభక్తాగ్రగణ్యులు, మిత్రులు, శ్రేయోభితాషులు, రచయితలు అమోఘమైన ఆశీస్సులు, అభినందనలు, సందేశములు, రచనలు అసంఖ్యాకముగ పంపించి మమ్ములను ముగ్ధులను చేసిరి. మాకృషి శ్రీసాయి ప్రభువు యిందరూపున శ్లాఘించెనను ఆనందాను భూతిని పొందుచున్నాము. వీరి కెల్లరకు మా కృతజ్ఞతా పూర్వక నమస్కృతులను అందించు కొనుచున్నాము. ఈ సంపుటములో అందరి శుభాకాంక్షలు రచనలు ప్రకటించ లేనందులకు మన్నింతురుగాక!

మీసహకార సహాయములతో ముందు ముందు అధికసేవలు అందించగలమని ఆశించుచున్నాము.

కృషి కృతార్థ మగును సాయికృపనుఁ బడయ !

—సంపాదకులు

* * *

—ఓమ్ శ్రీసాయిపరబ్రహ్మణేనమః—

ఓమ్ శ్రీ సాయిరాం ఆధ్యాత్మిక చైతన్యకేంద్రము శ్రీ సచ్చిదానంద సమర్థసద్గురు శ్రీసాయినాథ చరణసేవాబృందము

వ్యవస్థాపకులు:— శ్రీ ఆదిపూడి మోహనరావుగారు

ఓమ్ శ్రీ సాయిరాం నామజపయజ్ఞ ప్రచారకులు గుంటూరు వారిచే ప్రచురింపబడు ఓమ్ శ్రీ పిర్డిసాయిబాబాతత్త్వ ప్రచారము

సంపాదకులు:— శ్రీ బాపట్ల వేంకట పార్థసారథిగారు

శ్రీ సాయి నిలయమ్, చెరువు

శ్రీఅనంతప్రేమమందిరా—అపారకరుణాసాగరా

శ్రీసమర్థసద్గురుసచ్చిదానంద సాయినాథమహారాజ॥

హేపరమేశ్వరదీనదయాళో శ్రీ సాయినాథగురుదేవకృపాళో —

రక్షరక్షజగధీశ్వరసాయి ఆర్తతాణపరాయణసాయి—మాంపాహి

❀ : ఆ శ్రీ స్తు లు : ❀

యగ పురుషోత్తముడైన శ్రీ షిర్డీ సాయినాథుని నిజతత్త్వ ప్రచారమునకు సత్యవర్ణనముగా-ఓమ్ శ్రీ సాయిరాం అను మాన పత్రిక నడుప సంకల్పించుట శ్లాఘనీయము. హర్షదాయకము. బాబా నా నామ ప్రచారము - నా తత్త్వప్రచారము గావించువారు నాకు ప్రీతి పాత్రులు, అని నెలవిచ్చినారు. వారు అనుభవించి ఆనందించిన, ఆదేశ సందేశములు-సూక్తులు, ప్రత్యక్ష ప్రమాణములుగా విలసిల్లు దివ్యలీలానుభూతులతో నిండియున్నవారి జీవితచరిత్రయందలి గుహ్యమైన విషయము అందరు-అందుకొని - ఆచరించి - తరించాలనే సత్సంకల్పముతో వాటినన్నిటిని, కూలంకషముగా ఆకళింపుచేసుకొన్న మహా మహిమాన్వితులైన శ్రీ బాపట్ల వేంకట పార్థసారథిగారి సారధ్యంతో - సంపాదకీయముతో - నిర్వహింప నిశ్చయించుట మరొక విశిష్టత ప్రత్యేకతను సంతరించు కున్నది. ఈ పత్రిక - శ్రీ షిర్డీ శునికరుణతో - కలకాలం చిరంజీవిగా - ఆదర్శ వంతముగా వర్ధిల్లి శోభించుగాక, యని హృదయ పూర్వకముగా కోరుకుంటున్నాను. శ్రీ సమర్థ సద్గురువు సచ్చిదానంద సాయినాథుని నిండు హృదయ ఆశీర్వాదుల సదా వర్షించుగాక! శ్రీ సాయి ప్రభువు ప్రేరణచే జరుప బడు ఈ ఉద్యమమునకు ఇతరుల ఆశీర్వాదులు ప్రసక్తియు అప్రస్తుత మున్న సత్యమును గుర్తించురుగాక. ఓమ్ తత్సత్

నిత్యము ఓమ్ శ్రీ సాయిరామ్ నామకోటి వ్రాయండి.

శ్రీ సాయి సందేశము

యగధర్మముల ననుసరించి- మానవుడవతరించుటకు- భక్తి మార్గమే- సులభమని- అర్జును సిద్ధాంతీకరించినారు- భక్తి మార్గమున నవవిధ భక్తులు గలవు. అందున నామస్మరణమే సులభమైనది శక్తి వంతమైనది భవతారకమైనది- అందుకే స్మరాణేవముక్తిః కలియుగే- అన్న ఆర్యోక్తి సర్వములకు తెలిసినదేగదా-

రామాక్షణంలో- రామనామమా- రామబాణమా! ఏది గొప్పది- అన్న సన్నివేశమొకటి గలదు. దానినే శ్రీ రామాంజనేయ యుద్ధము అనినారు. అందులో తరజీవనాథారము జీవిత వరమావధి- జీవనము అయి రామనామతారక ప్రభావముచే మానుమదప్ప-శ్రీ రామచంద్రమూర్తి వాలిబాణ ప్రతాపమునే చల్లార్చినాడు, అన్న సంగతి జగద్విదితము.

దానినే షిర్డిసాయి నాథు డనుసరించి నాడనుటకు వారిచరిత్ర యందలి దాసుగణు అను మహాభక్తుని శుద్ధభక్తిప్రపత్తులతో - నామసప్తాహ మొనరించిన నీకామ్యము ఫలించి తీరునని వాగ్దాన మొనరించి, పాండురంగవీరలునిగా ధర్మన భాగ్యమిచ్చినారు-తద్వారా నామస్మరణచే పొందలేనిది ఏదీలేదు- సర్వము లభ్యమే అని ఋజువు పర్చబడినది.

ఎనభై మూడు లక్షల తొంభై తొమ్మిదివేల తొమ్మిదివందల తొంభై తొమ్మిది జన్మలగడిపి, మానవజన్మను సంతరించు కున్నది ప్రతిజీవి. అట్టి మానవతను పొందిన ప్రతి ఒక్కరు అన్ని జన్మ లలో సంతరించుకున్న మంచి చెడ్డల- పుణ్యపాపముల సంస్కార జని తములైన కర్మలను సంచితము- ప్రారబ్ధము-ఆగామి- అనుపేర్లతో విభజించి, చేసినకర్మలననుభవించి తీరవలెనని సిద్ధాంతీకరించినారు.

విత్తనమునుబట్టి వృక్షము-చేసిన కర్మనుబట్టి ఫలితము కలుగుట సహజముగదా- అదియే ఈనాడు మానవుడు అనుభవించుచున్నది. తత్త్వము అనగా నిజస్థితి. నేటి మానవుడు పుట్టినదాది గతించువరకు నిత్యము-ఉదయమునుండి నిదురించువరకు సర్వార్థానర్థములకు మూల కారణమైన మనస్సును ఇంద్రియపరము గావించి, దేహ-త్మబుద్ధితో-నిరంతర సంఘర్షణలతో - కోరికలు తీర్చుకోవాలనే తపనతో మోహపీడితుడై విచక్షణ వివేకము కోల్పోయి సంస్కార రహితుడై మనోవ్యధతో ఘూర్ణిల్లు చున్నాడు.

మార్గ దర్శి యైన గురువు నాశ్రయింపక పోవుట నైతిక భ్రష్టత్వము - శోచనీయ మానవత - కాలుష్య వాతావరణము - స్వార్థ పూరిత సంకుచిత దృష్టి - విచక్షణ వివేకరహితమైన ఆచరణ కోరికలు తీర్చుకోనుటయే జీవిత పరమావధి అన్నభావము సత్యము ధర్మము - శాంతి - న్యాయము - ప్రేమ - అన్నవి మాటలలోనేతప్ప చేతలలో కానరాని ధుస్థితికిదిగజారుట. మానవ జీవితమును మాణిక్యమును విషయ వాసనలను మసి బొగ్గులకు విక్రియించు శోచనీయస్థితి ఇట్టి ప్రస్తుత విపత్కర భయానక భీభత్స నైష్య హైన్య సంక్షుభిత పరిస్థితులలో

సముద్దణార్థం-కలౌ సంభవంతం నమామిశ్వరం-సద్గురుం సాయినాథం

పరమాత్మ యుగధర్మముల ననుసరించి తనరూపముల మార్పుకొనును..... ఆందుకే ఈ కలియుగ ధర్మము ననుసరించి పరమాత్మ సమర్థసద్గురువుసచ్చిదానంద స్వరూపుడైన షిర్డిసాయినాథుడుగా 1854 సం॥న షిర్డిలో 16 సం॥ బాలుడుగా అవతరించి సశరీరుడుగా 1918 వరకువుండి, సమాధిచెంది-తదనంతరము ఎప్పటికి సర్వ ప్రాణుల హృదయాంతర్వర్తియై జగత్తును పాలించు చున్నాడు. ఆ జగన్నాథ సాయినాథుడు.

చతుర్వేదసారము - ఉపవిషత్తుల ప్రభావము సకలశాస్త్ర పురాణముల నీతిధర్మ సంచయముల రంగరించి సబూరి-నిష్ఠలుగా మంచి తారక మంత్రముగా యాపొందించి అందించినారు. మరియు నా గురు దేవుడు కరుణతో కోరిన సబూరి-నిష్ఠ.

అవివారికర్పించినాను. ఆయనయందేదృష్టి నిల్పినాను. ఆయన వన్నే కాగ్దృష్టితో చూస్తున్నారు. నాకేమి కావాలనిపించలేదు. నా భాధ్యతలన్నిటిని వారే భరించినారు. నన్ను నేను మరచిపోయి ఆనందస్థితిలో నిలిచి పోయినాను. ఆశక్తి సనుభవించి ఇంతటివాడనైనాను. మీకు నేను అందించునది ఆ రెంటినే. మీరు అదే అనుసరించండి-అచరించండి. తరించండి. నా అంతవాడిగా తయారవ్వండి. అన్నారు బాబా. బాబా సకల చరాచరగామి. త్రికాలవేది. త్రికాలజ్ఞాన సంపన్నుడు. అనంత తీలావినోది. సర్వభారతంతుడు. స్మృతి మాత్ర సంపన్నుడు. స్మరణమాత్ర సంతుష్టుడు. పిలిచి కటాక్షించే వేల్పు. సకల దేవతాస్వరూపి. వారు ఆచరించి అనుభవించి అందించిన అనుభవములే వారి దివ్యచరిత్ర. అదేవారి ఆదేశములు సందేశములు. వాటిననుసరించుట మన కర్తవ్యము. ప్రగాఢ దీక్ష ప్రపత్తి (శరణాగతి) మహాధైర్యముతో కూడిన త్యాగనిరతి ఓర్పు అచంచల దీక్ష అశుభతర్పణ వీటితో బాబాకు మనసా వాచా కర్మణా అంకితమై తారకనామములైన ఓం శ్రీ నాయురాం ఓంసాయి శ్రీ నాయి జయజయసాయి అను సదాజపించుచూ వారి దివ్యచరిత్ర పారాయణ చేయుచూ తననే సర్వస్వముగా భావింపుచూ జరుగునదంతయు వారి ప్రసాదముగా సేవించుచూ నిర్లిప్తముగా జీవనయత్ర గడుపుచూ సర్వజీవకోటిని తానుగాభావించి ఆదరించి తనియింపజేయు భక్తునకు బానిసనై వెంటజంటగా తోడునీడగా ఉండి కంటికిరెప్పగా కాపాడుచూ ఏకొరత లేకుండా సాకుచూ పతనముకానీయక గమ్యమునకు చేర్చి సుఖశాంతులతో వర్ధిల్లచేసి తరింపజేస్తాను అని వాగ్దానాభయము నొసంగినారు కావున-

శ్రీ షిర్డి సాయిబాబావార్కి ఆ విధముగా అంకితమై, ప్రత్యక్షానుభవముల పొందుచూ, సుఖ శాంతి లతో వర్ధిల్లితరించుచున్నారు.

బాబా పాదములు సమాశ్రయించిన వార్కి ఏకొరతరాదు. అసాధ్యమన్నది కానరాదు; తుదకు ప్రార్థనమును కూడ తప్పించగల సమర్థ సద్గురువు, మహాషిర్డి సాయినాథుడొక్కడే!

“గురువే జగత్తుపయూలము-జగత్తేగురువు”

ధేనువు - పాదుగు నందు క్షీరమును నిల్వచేసుకొని, వత్సము దగ్గరకు వచ్చి - పాదము త్రాగించి - లాలించి - ఆనందించు నట్లు - సద్గురువు తన అంకిత బిడ్డల దగ్గరకు వచ్చి సర్వకామ్యములు తీర్చి - తనియింపచేసి తరింప చేస్తారు. అందువల్లనే పిలిచి కటాక్షించే వేల్పు బాబా ఒక్కరే. వారిలీలలు అనూహ్యములు-అగ్రాహ్యములు. ఈ దిగువ నుదహరింప బడు గురుగీత శ్లోకములు - అంతర్యమును-గుర్తించి ఆచరించి - తరింతుగాక!

భిష్యతే హృదయ గర్భిః చిద్యన్తే సర్వసంశయాః
క్షీయన్తే సర్వ కర్మాణి గురోః కరుణాయాశివే
నగురో రధికం తత్త్వం నగురో రధికం తపః
నగురో రధికం జ్ఞానం తన్నై శ్రీ గురవేనమః
గురుమధ్యే స్థితం విశ్వం విశ్వమధ్యే స్థితో గురుః
గురుర్విశ్వం - నచాన్యోత్తి తన్నైశ్రీ గురవేనమః
శరీర మింద్రియం - ప్రాణ మర్థి స్వజనభాన్ద వాన్
ఆత్మదా రధికం సర్వం సద్గురుభ్యోనివేద యేత్

అట్టిగురు పాదపద్మములను సమాశ్రయించిన నీకు కావలసిన వన్నియు గురు కటాక్షముచే లభించి తరింపగలవు - అన్న ఎరుకను - విడనాడక - కృతార్థులుకాగలరని-ఆశించుచూ షిర్డిసాయిప్రభువును

కటాక్షీంశమసి పార్థింశు చున్నాను. “నారూపమునే భావించుచూ
నానామమునే జపించుచూ నా చరిత్రనే పారాయణ చేయుచూనన్నే
సర్వస్వముగా భావించి, నన్నే నిరంతరము తలంచుచున్న భక్తుడెన్న
టికి ఉపేక్షింపబడడు” - బాబా.

పత్రికించిసవాడు బాబాయేగా-నేను కాదుగా-శలవు.

(శ్రీ) సాయిభక్తపాదరేణువు
శ్రీ చోడవరపు సాంబమూర్తి
గౌరవాధ్యక్షులు

ఓం శ్రీసాయీరాం పత్రికాపుత్రికకు
స్వాగతము : శుభాశీస్సులు

శ్రీమంతంబు జగద్ధి తంబునగు ఓం శ్రీసాయీరాం పత్రికా
రామాగత్నమ! స్వాగతమ్ము జగదా రాఘ్నండు శ్రీసాయి త
త్వామోదమ్మును దిగ్విగంతరపరి వ్యాప్తంబు గావించుచున్
ప్రేమానంద రస స్వరూపిణివిగా వే యేండ్లు వర్ధిల్లు మా!

బాపట్ల పార్థసారథి ప్రాపయి సంపాదకత్వ భారము పూనెన్
కాపాడుఁగాఁత మిము సాయీపర మేశ్వరుఁడు సతమభీష్టప్రదుఁడై

జపయజ్ఞంబులనేకముల్ సలిపి విశ్వాసంబు సద్భక్తి ని
ష్కపటత్వంబు గలట్టి మోహనుఁడు దీక్షాదక్షుఁడై తోడ్పడన్
నిపుణత్వంబున పార్థ సారథి యశోఽన్వీతుండు సారథ్యమున్
విపులాధ్యాత్మిక మూర్తియైనెఱుపుచున్ వెల్గించునిన్ పత్రికా!

సాయిభక్త కవీంద్ర మండనులు విజ్ఞాన ప్రచారంబు సు
శ్రేయంబున్ గలిగింతు వ్యాసములతో; జిజ్ఞాసు లోకం బిడున్
జేయూతన్; విడు సందియమ్మా; విజయ శ్రీరస్తు గీరస్తు, దీ
ర్ఘాయుర్భాగ్య వివృద్ధిరస్తు, నవ కల్యాణే! కుమారీ మణి!

శ్రీహనుమంతరాయకవి శేఖరు పుత్త్రుని సాయినాథ ని
ర్మోహ నిరీహసన్నతులు మున్నొనరించిన తండ్రి పోల్కి సు
న్నహనిరంతరప్రకృతి నిర్మలుడౌ కవి పార్థ సారథి
సాహితి పూర్ణ భారతి ప్రసన్నత నిత్యమను గ్రహించుతన్

ఇట్లు, సౌజన్య శ్రీ సేవానంద బాలసరస్వతి,
అవధాని శేఖర, కవిరత్న,

విద్వాన్ వంగవోలు ఆదిశేషశాస్త్రి

అ శీ స్సు లు : అ బి నం ద న లు

మధురకవిరత్న—కవిభూషణ

మూలా పేరన్న శాస్త్రి. విజయనగరం - 2

అనఘా ! యార్జ మతాభి మానమది మృగ్యంబైన యీనాటి భూ
జన మందాస్తిక భావముంజొనుపగా స్వాంతంబునందెంచియొ
య్యన సాయి శునితత్త్వ మున్ గుఱిచివ్యాఖ్యానించు మేల్ పత్రికన్
జన సంసేవ్యముగా నొసంగు నినునే శ్లాఘింతువేనోభులన్

గీ॥ దివ్య భక్తి ప్రపూర్ణ పత్రికలలోన
పదియు నారుకళలు గలు పార్వణేందు
కుద్దిగా దినదినమభి వృద్ధి గాంచి
రసను వెలుగును పార్థ సారథి కవీంద్ర !

కొంగుబంగారం

సరసకవితా విశారద మహాకవి

శ్రీ యన్. బి. సహాయాచారి - రాజమండ్రి

సీ॥ ‘దరిజేర రా! సాయి! పరమాత్మ!’ యని ‘మహా
 ల్సాపతి’ యెవ్వని లక్ష్య పటచె!
 ‘సాక్షాన్మహేశుడే సాక్షాత్కరించెగా!’
 యని ‘మేఘుడే’ వ్వాని వినుతిజేసె?
 “పాలముంచిన నీట బడ వేయ నీవెగా!”
 యనుచు ‘సావిత్రి’ యెవ్వని నుతించె?
 చెక్కిళ్ళు చిక్కుచు నిక్కు దేవుండేల
 నని ‘శ్యాముడే’ వ్వాని కినుకజేసె ?

ఆ॥ వె॥ ‘ఎవని పదము సోక కే తన ముత్యాల
 భవనము వృధ!’ యంచు బల్కె ‘బూటె’?
 అట్టి పిరిడి విభుడు హత్తుచు ‘సాయిరాం’
 పత్రిక కిట కొంగు బంగరౌత!

సీ॥ ఆధ్యాతికౌన్నత్య మతిశయించిన ‘సాయి’
 తత్త్వప్రచార సాధన గడంగి
 పార్థసారథిగ “బాపట్ల వేంకట పార్థ
 సారథి” సారధ్య భారమూస
 మోహనుడై “యాదిపూడి మోహనరావు”
 గౌరవ సంపాద కర్తవ్య మెనయ
 సాంబశివునిరీతి సాక్షాత్తు “చోడవ
 రపు సాంబమూర్తి” నిర్వహణ మందు

తే॥ గీ॥ 'సచ్చిదానంద సద్గురు సాయినాథ'
 చరణ సేవక బృందమున్ 'సాయిరామ'
 వత్రిక 'చెఱువు' గ్రామాన ప్రచురపఱచె
 మోహనశివశక్తు లొకట స్ఫూర్తి నింప॥

కం॥ ఆధ్యాత్మిక నైతన్యము
 సద్యోవిధి వచ్చుటరిది; చలమున మనుజుం
 డుద్యోగించిన సఫలం
 బౌద్ధ్యమణి విధాన భావనాకాశ గతిన్

తే॥ గీ॥ శ్రద్ధగన్పర్చి నిష్ఠతో సాయినాథు
 పాదముల గొల్వ శాశ్వత పథము దొటకు
 ననెడి సూక్తి పుష్పాల నర్చన మొనర్చి
 వెల్లువీను 'సాయరాం' ప్రభల్ వెలయుగాత!

శా॥ 'సాయిరామ' ఋహిమంత్రమెట నిచ్చల్ ధ్యానమున్ జేయశ్రీ
 సాయిరాము డభీప్సితార్థముల నాస్థన్ దీర్చి భక్తాళికిన్
 హాయి గూర్చుచు మోక్షమిచ్చునను సత్యంబున్ బ్రదర్శింపగా
 'సాయిరామ్మ'ను పత్రమిప్పుడరుదెంచన్ సాగె సేవింపుడీ!

* * *

ప్రార్థన:- శ్రీ బొడ్డుపల్లి పురుషోత్తం. గుంటూరు.

ఓ మే శ్రీ సాయి రామ్

అనే శ్రీ షిరిడి శ్రీ సాయిబాబా తత్త్వ ప్రచార మాసపత్రికను ప్రచురింప నుద్యమించిన మిమ్మల్ని హృదయ పూర్వకంగా అభినందిస్తున్నాను.

భక్తిజ్ఞాన వైరాగ్యాలకు కాణాచి అయిన ఈ పవిత్ర భారత దేశంలో కేవలం క్షణికమైన ఇశాలోక విషయ విషాన్ని వెలిగ్రీక్కే వారపత్రికలు ప్రచురమై అవే విజ్ఞాన సర్వస్వాలుగా చెలామణి అవుతున్న ఈ కాలంలో శ్రీ సాయి విజ్ఞాన ప్రచార సాధనంగా మాన పత్రిక ప్రారంభించటం అత్యంతానంద దాయకమైన సంగతి.

అంతేకాదు నానాటికి నాగరకుడవిపించు కొంటున్న మానవుడు దానవుడు కంటే హీనుడు కావటం శోచనీయం. పూర్తిగా నరరూప పశువుగా ప్రవర్తిస్తున్నాడు. హింసాప్రవృత్తి ఆతివేలమాతున్నది.

ఆధ్యాత్మిక కోన్నత శిఖరాల నధిరోహించ వలసిన సమీక్షనే రాజహంస రాబందుగా నీచకంకాల మీదవ్రాలి పొడుచుకుంటున్నాడు. ఇటువంటి తరుణంలో శ్రీ సాయీరామ్ దివ్యగాధల్ని, లీలల్ని కాస్తన్న స్మరించు కొంటుంటే అతనిలో క్రమ క్రమంగా కొంత మార్పురావచ్చు. అందుకే పత్రిక తోడ్పడుతుంది.

మానవుడెంతటి నిరాశాజీవో, అంతటి ఆశాజీవికూడా. ఈ పత్రిక అతణ్ని మరింత ఆశాజీవిగా, ఆనంద జీవిగా, ధార్మిక జీవిగా మార్చాలని, అందుకు అనుగుణమైన రీతిగా దాన్ని మీరు తీర్చి దిద్దాలని ఆశిస్తున్నాను.

కేవలం పాండిత్య స్ఫోరకమైన వ్యాసాలు కాకుండా, అనుభవ పచ్చేళిమమైన వ్యాసాల్ని, సిద్ధపురుషులు, భక్తిప్రపల్లి మూర్తులైన వారినుండి మీరు వ్రాయించుకొని ప్రచురించాలని నేను అభ్యర్థిస్తున్నాను.

మీ ప్రయత్నంలో మీకు సర్వవిధాల శ్రీ సాయి బాబా అండదండగా ఉండగలడనే నా ప్రత్యయం.

మీ
పురుషోత్తం

ఓమ్ శ్రీ సాయి నాథాయనమః

సం దేశవతి

ప్రపంచ మందంతట ప్రమాదములు, వ్యాధులు, ప్రోధాగ్ని యుద్ధజ్వాలలు ప్రజ్వలిస్తూ భయం కంపిస్తున్న ఈ దుందుభి, రుధిరో ద్గారి, రక్తాక్షి, శోధన అనే దుష్టచతుష్టయము సంఘటింప చేసిన బాధల బారినండి పరిరక్షించుటకే యీ విజయదశమిన 'ఓమ్ శ్రీ సాయిరామ్' ప్రత్యేక ఆవిర్భవించి మన అందరినీ "శ్రీరామరక్షా కవచము"గా కాపాడ నున్నది సద్గురు సాయినాథుని "లోకరక్షా వాణీ" ప్రతిమాసము అందుకొనుట తెలుగువారి అదృష్టము. "నిష్ట- సమూరి అనే రెండుపైసలు ప్రధాన కానుకగా సమర్పించినవానిని ఎట్టి పరిస్థితి లోను విడనాడను" అన్న వాగ్దానం ప్రకారం ప్రతి సజ్జనుడి ఇంటా, వెంటా, జంటావుండి భగవత్ ప్రభోదములచే Divine pro- tective rays వెదజల్లు "ఓమ్ శ్రీ సాయిరాం" ప్రత్యేక అందరికీ, యావత్ ప్రపంచానికి (సాయిభాషలో సకల జీవరాసులకు) శ్రీరామ రక్ష, ఈ కృషికి అన్నివిధముల జయము కూర్చుని శ్రీ సాయీ శ్వరుని ప్రార్థించు చున్నాను.

ఇట్లు, సాయి శరణ్

రెబ్బాప్రగడ వెంకట రాజేశ్వరరావు

అడ్వకేటు-హైదరాబాద్.

‘శ్రీ సాయినాథ బోధామృతము’ 64వ సూక్తులు
భక్తులు తప్పక పఠించాలి.

ఓమ్ శ్రీ సాయి ప్రసన్న!

‘గతిర్భర్తా ప్రభుస్సాక్షీ నివాసశ్శరణం సుహృత్
సమర్థ సచ్చిదానంద భగవాన్ సాయి సద్గురుః’

మహా సమాధి

రచన:- కీ. శే. శ్రీ బాపట్ల హనుమంతరావుగారు

సమ్యగాధీయతే మనోఽ తే శ్రీ సమాధిః- దీని యందు మన
స్సును లెస్సగా (పరమాత్మయందు) నుంచబడును.

సమాధి ర్హృదయైకాగ్రే - హృదయైకాగ్రత - ‘సమాధి’
దీనినే “మనోలయ” మందురు.

అష్టాంగయోగములని చెప్పబడు (యమము - నియమము -
ప్రాణాయామము - ప్రత్యాహారము - ధ్యానము - ధారణము -
మననము - సమాధి) వానిలో ఈ సమాధి తుది మెట్టు. ఈ సమాధి
రెండు విధములు. (1) సవికల్ప సమాధి (2) నిర్వికల్ప సమాధి.
సవికల్ప సమాధియందు మనస్సు, పరిమిత కాలము. కొన్ని నిమిష
ములో గంటలో, దినములో, సంవత్సరములో లయమైయుండి తిరిగి
ప్రాపంచికాభిముఖమగునది. నిర్వికల్పసమాధి, శాశ్వతముగ లయమై
పోవుట - దీనినే ‘మహాసమాధి’ యందురు.

(మన మీ సమయమున శ్రీ సాయి బా బా 67-వ మహా
సమాధి మహోత్సవము యావద్భారత దేశమున జరుపుచున్న
వారము) కావున ఆ పరతత్త్వమైన బాబా భౌతిక తనువునందుండి
కావించిన ప్రతికార్యము తుదకు భౌతిక తనువును పరిత్యజించుటయు
మన కెటుల ఆనందోత్సేకములఁ గలిగించి సత్ప్రబోధముఁ గల్పించు
చున్నదో తెలిసి కొందము.

మృతి- సమాధి. దేహాత్మబుద్ధి-దేహమే తానను బుద్ధిగల జీవి తనువును విడుచునేని ఆ జీవి మృతినొందెనని యందుము. బ్రహ్మ నిష్ఠులు, యోగవరులగు సాధువులు తనువు విడిచినయెడ వారి 'సమాధి' నొందినారని యందుము. 15-10-1915 రాత్రి M. W. ప్రధాన్ సతి, స్వప్నమున బాబా భౌతిక తనువు విడిచినట్లు కని ఆ కలలో "అయ్యో! బాబా మరణించినాడే!" అని అనెను. వెంటనే ఆ స్వప్నములోనే బాబా ఆమె యెదుట పొడమి, "అమ్మా! సాధు వులు మరణింపరు. సమాధి నొందినారని పలుకవలయును." అని ఆమెకుఁదెలిపెను. ఇతర జీవులకు, సాధు సత్పురుషులకు గల భేదము మనము తెలిసికొనిన మృతి యననేమో, సమాధి యననేమో విశద మగును.

(భగ. గీత. 15-7) అనాదియైన నా అంశమే ప్రపంచము నందు 'జీవ' రూపమై యున్నది. ప్రకృతి సంబంధమై మనస్సుతోఁ జేరిన జ్ఞానేంద్రియము లా జీవిని విషయముల నాకర్షించు చున్నది. పరమాత్మయొక్క లేశాంశము (నూత్నాంశము) మాయాకార్యమగు అవిద్య యనెడి ఉపాధి సంపర్కముచే 'జీవుడు' అని పేరు నొంది కర్తృత్వ-భోక్తృత్వాది వికారరూపమగు సంసారమునందు ప్రవేశించి భ్రమనుజెందు చుండును. స్వస్వరూపజ్ఞానము కలుగు వరకు ఈ సంసార విభ్రాంతి తొలగదు. ఆ అవిద్య ఆకు ఉపాది తొలగిన జనన మరణాత్మకమగు సంసార పరిభ్రమణ మాజీవికి లేదు. "యద్గ త్వాన నివర్తంతే"- దేనిని పొంది తిరిగి జన్మింపరో ఆ స్థానమును ఆ యోగి, సాధు సత్పురుషుఁడు పడయును.

ఆ వ్యాజకరుణా సింధువగు భగవానుఁడు జనన మరణాత్మక మగు ఈ సంసార పరిభ్రమణమునఁ జిక్కుపడి పరితపించు జీవుల నుద్ధరించి సాయుజ్య ప్రాప్తిఁ గూర్చుటకై యీ విశ్వమున నొకదేశ

మునే కాదు- ఒక కాలమునే కాదు. ఎల్లదేశముల నెల్లకాలముల నవతరించుచునే యుండును. అవతరించుటయన, దైవత్వమునకందు బాటగు దైవత్వము మానవునకందుబాటగు మానవత్వమును గలిగి యీ ప్రపంచమునఁ బొడముటయే. అట్టి వ్యక్తిని అవతారమనిన, సత్పురుషుఁడనిన, సద్గురువనిన, ఓకటే. నిర్గుణుఁడు, నిరాకారుడు, సర్వవ్యాపియైన, దైవమును మానవుఁడు తెలిసికొనలేదు. అట్టి వస్తువును గూర్చి యెవరెన్ని విధములఁ దెలిపిన మానవునకు ప్రయోజనము లేదు. దేశకాల కారణాతీత మైన ఎఱుక, అపార శక్తి సంపదలు జగత్కల్యాణ గుణములు గలిగి మానవున కందుబాటులోనున్న వస్తువునే మానవుఁడు కోరును.

సంస్కృతి బంధములఁ జిక్కుపడి పరితపించు మానవునకుఁ వలసినది కష్టనివృత్తి, అభీష్టప్రాప్తి. ఎల్లర ప్రార్థనలను జగజ్జననివలె నాలకించి కరుణించి యనుగ్రహింప సకల సమర్థతలు గల అవలంబన మొనఁగఁగలదా!-యని మానవుడు నిరీక్షించుచుండును. కాళ్ళపైఁ బడి యేడ్చి తన సంకటములఁ దెలుపుకొనిన సమాలించి లౌకిక పారలౌకిక సుఖసంతోషములఁ బ్రసాదించ దత్తుడైన తండ్రి ఊహ మాత్రముకాదు. కనుటకు, తాకుటకు, చెప్పు కొనుటకు, ఏడ్చుటకు అందుఁబాటైన వ్యక్తి మానవునకు కావలయును. అట్టి ఆపదుద్ధారకుని కొరకు మానవుఁ డన్వేషించును. ఈశ్వరానుగ్రహము, పురాకృత సుకృతము గలవాఁడు అట్టి సద్గురువును పడయఁజాలును.

మానవ జన్మము - విశిష్టత :

సృష్టిలోని జీవరాశులలో మానవజన్మ ముత్తమోత్తమమైనది. వీనికి వివేకము, యుక్తాయుక్త పరిజ్ఞానము భగవానుఁడు ప్రసాదించినాడు. దాని నాధారముఁ జేసికొని, దైవీసంపదలను పెంపొందించుకొని, తనలోని యీశ్వరాంశను క్రమక్రమముగ బెంపుజేసికొని

పరమాత్మ సాయుజ్యము పడయుటో లేక కామకోపధానులకు లోకాని అధోగతి, తిర్యగ్జన్మ ములను బడయుటో మానవునకుఁ బ్రాప్తించు చుండును.

[భగ. గీత.7-19.] జీవి అనేక జన్మములెత్తి యీశ్వరాను గ్రహమున సాధుసత్పురషులు సేవలచే సుకృతపరిపాకము నొంది యీ సకలము వాసుదేవుఁడు అని గుర్తించి యీ పరతత్త్వ మునకు అత్మసమర్పణము గావించును. అట్టివారు చాల అరుదుగ నుండును. లోకమున బ్రహ్మ నిష్ఠులు మహత్ములైన సాధు సత్పురషులు రెండు తెలుగులు. ప్రాపంచక సంబంధము విడిచి కేవల బ్రహ్మనిష్ఠులై నిర్వికల్ప సమాధి యుండునది అత్మానంద మనుభవించు వారొక తరగతి. వీరు ప్రపంచముననే జీవులతో ప్రత్యక్ష సంబంధముఁ గల్పించు కొనరు. కాని వారి ప్రేమరస ప్రవాహము విశ్వమంతట వ్యాపించుచునే యుండును. సన్మార్గ వర్తులగు వారలను వారనుగ్రహించుచునే యుండును. అట్టి పరమ సాధువరేణ్యుల యునికి చేతనే విశ్వమున ధర్మ సత్యములు [రామాయణమున ప్రతిఫాదితమైన ధర్మము - భగవద్గీతలందు నిరూపింపఁ బడిన సత్యము] సుస్థిరములై యున్నవి.

స ద్గు రు వు లు :

ఇక రెండవరగతివారు “ సతరతి సతరతి లోకాన్స్తారయతి ” తాను తరించి, ఎల్ల ప్రాణులఁ దరింపఁ జేయు సమర్థుఁడగు చున్నాఁడు. ఇట్టి సమర్థ సద్గురువు బ్రహ్మసూత్రములందు [III-31-37] దెలుప బడిన ‘అధికారి’ - పురుషుఁడు లేక అవతారము, అని చెప్పఁబడు చున్నాఁడు. ఇట్టివారు ప్రపంచమున మెలఁగు చున్నట్లు గోచరించినను వారు సదా బ్రహ్మనిష్ఠులే. వారిని లోభపటచు వస్తువేదియు లేదు. అట్టి సద్గురువు - జగదంతర్యామియై చరించును. ఆ మహనీయుఁడు కర్మములను జేసినను చేయనివాఁడే.

(భగ, గీత. 3-2½) ఈ మూడు లోకములందు వారు పొంద నిది కాని, పొందుటకుఁ దగినదిగాని లేకపోయినను వారు కర్మముల (లోక సంగ్రహార్థము) నాచరించు చుందురు.

“భగవంతుని సేవకులు (ప్రళినిధులు) పలువురు గలరు. వార లకతి విస్తృతములైన మహిమలు కలవు, వారిలో నేను ఒకఁడను” అని బాబా తెలిపినాఁడు. (నా. బో. 90) వీరందఱు భిన్నులా? అను సందేహము వలదు. వీరందఱు నేనమే ఈ విశ్వమునఁ బొడమిన ఏ అవతారమును ఏ సమర్థుఁడగుచును, ఏ సత్పురుషుని మానవుఁడు (జీవి) సమాశ్రయించినను భగవానుని ఆశ్రయించిన వాఁడే. ఈ సత్పురుషులు ప్రపంచమున బొడముట మానవోద్ధరణము తద్వారా సకల జీవోద్ధరణకొఱకే. బాబా నానాసాహెబ్ చందోర్కరుతో నాలుగుజన్మములనుండి తనకుసంబంధము గలదనియు, జి.జి. నారేకు 30 జన్మములనుండి యెఱుగుచుననియు, శ్యామానో 72 జన్మముల నుండి కలిసియుంటి ననియుఁ దెలిపినాఁడు. ఇన్ని జన్మముల నుండియు చందోర్కర్, నారేకు, శ్యామా, బాబాయిగ జన్మించినారని భావము కాదు. ఆయా జీవులే యవతారపురుషుని, ఏ సద్గురువును, ఏ సత్పు రుషు నాశ్రయించినను బాబాను (దైవమును) ఆశ్రయించినవారే. కావున బ్రహ్మజ్ఞులైన సద్గురువులలో భేదములేదు. అందఱు అపారత రాత్మయే. ‘చత్తే బోల్తే దేవ్’ - తిరుగుదు పలుకుచుండుదైవమే. దైవమునకువలె వారల యెఱుక దేశకాల కారణాతీతమైనది. బ్రహ్మము దైవమునకెట్టి శక్తిమహిమలు కలవో సమర్థసద్గురువులకు అట్టి మహిమలు కలవు. కాని వానిని విచ్ఛలవిడిగా ప్రదర్శింపరు. ఆయా ఆశ్రీతులగు జీవులెంతమాత్రీ గ్రహింపఁజాలుదురో అంతమాత్రీమే ప్రదర్శింతురు, వారు “నీరుకొలది తామర” వంటివారు. సమాశ్రయించిన జీవి, మానవుఁడు ముందడుగు వేయుటకు ఎంతదనుక వెలుగు ప్రసరింపఁదగునో అంత మాత్రీము ప్రసరింపఁ జేయుదురు. సమర్థ

సద్గు సవు ప్రవర్తనము సర్వేశ్వరుని లీలల కనుగుణ్యముగ నుండును గాని విరుద్ధముగ నెప్పుడు నుండదు.

“పాపమే అరుసంతమే—బహుత అంతరౌజాన
వహతోహకంచన కర్తై—సోకర్తై ఆపనమాన”

పరుసవేదికి సత్పురుషునకు చాల భేదము కలదు, పరుసవేది తనను జేరిన లోహమును బంగారము జేయుచు సత్పురుషుడు తన నాశ్రయించిన మానవుని తనకు సమానునిగఁ జేయును. (“ఆపనా సరికా కరితత్కా ల్”) సద్గురువు ‘సూదంటురాయి’ వంటివాఁడు, తనను జేరిన లోహశకలములను సూదంటురాయి క్షణములో తన చక్కెర కార్మిండుకొని దానికిని తన శక్తిఁగలిగించును. స్వర్గాపవర్గ సుఖములను క్షణకాలమేని సత్పురుషుని సమాగమంతో సమములు కావు. సత్పురుష సమాగము, దుర్లభము అగమ్యము, అమోఘము. అట్టివారి అనుగ్రహము గలుగుటయు సర్వేశ్వరుని కృపయే యగును.

“అబమోహి భా భరోసహనుమంతా !

బిను హరికృపామిలహి నహి సంతా”

[తులసీ రామచరితమాసన్]

సాయిబాని యోగ సంపూర్ణావతారము :

ఈ ప్రపంచమునఁ బొడమిన అవతారములు, ప్రవక్తలు సత్పురుషులు సద్గు సవులనుగూర్చిన వృత్తాంతములు. వారు వారు కావించిన బోధలు వివిధభాషాగ్రంథ రూపములలో కోకొల్లలుగ గలవు. వివిధమతాను యాయులగు మానవులందుఁ గల విద్వేషాసహిష్ణుతల నిర్మూలించి సామరస్య సమన్వయ భావములఁ బెంపొందించి విశ్వమానవప్రేమ, భూతహితాస్త్రీఁ గల్పించుటకే ఆ సర్వేశ్వరుఁడు సాయీనాథుఁడుగ అవతరించినాడు.

ఎవరెవరే యే భావములన నన్ను సేవింతురో వారివారి ఆ యా రూపముల ననుగ్రహింతునని, (భ. గీ. 7-3) తెలుపబడినట్లు,

ఇన్ని విధముల మానవులు ఆశ్రయించిసేవించునది నన్నొక్కనినే అని బాబా నిరూపించి శ్రీరామ, శ్రీకృష్ణ, శంకర, దత్త, గణపతి, హనుమాన్ మొదలగు రూపములు తానేయగునట్లు ఆ యా భక్తులకుఁ బ్రదర్శించినాడు. [సాయిబాబా చరిత్రమును చూడుము]

బాబా సర్వాంతర్యామి :

‘సాయి’ - అన మూడున్నర మూరల మానవ తనువు గలిగి ద్వారకామాయి మసీదులోఁ గూర్చున్న వ్యక్తి యని మీరు భావించుచున్నారా? - అది పొరపాటు. నేను లేని తావులేదు. నేనీ విశ్వమునందంతట వ్యాపించి యున్నాడను ” - అని బాబా పలికినాఁడు. పలుకుటయేకాదు. తా నెట్లు వ్యాపించియున్నది తన భక్తులకు వారి వారి అను భవముల నెఱుక పఱచినాఁడు. ఏ జీవిని ద్వేషించిన, దూషించిన, బాధించిన, హింసించిన తాను బాధపడినట్లు తనవారికిఁ దెలియఁబఱచినాఁడు. ఏ జీవికి సహాయముఁ జేసిన, తినఁబెట్టిన ఆదరించి నఁడాను సంతృప్తి, సంతృప్తి పొందినట్లు తన బిడ్డలకు నిరూపించినాఁడు. నిత్యము భగవద్గీత లందు-

“ ఎవఁడు సకలంబునందు వీక్షించు నన్ను

ఎవఁడు నాయందు సకల మీక్షించుచుండు,

జగతి వానికి నేఁ బరోక్షంబు నొంద

వాడుఁ నాకుఁ బరోక్షంబుఁ గాఁడు: పార్థ ! ”

[భ. గీత. 6-80]

అని వల్లించుచున్న లాభము లేదని, తనను సకల భూతాంతర్యామిగా చూడ నేర్చినవాఁడే తనకుఁ గూర్చు భక్తుడని బాబా ఋజువు చేసినాఁడు.

బాబా - సగుణ - నిర్గుణ - బ్రహ్మము.

సాయిబాబా ప్రాకృత మానవునివలె వర్తించుచు పిర్డియందు ద్వారకామాయి మసీదున నేక దేశ గతుడైనవాఁడు నిర్గుణుఁడు నిరాకారుఁడు. సర్వ వ్యాపి యెట్లగును? అను సందేహము బాబా భక్తులై స్వకీయానుభూతి లేనివారికిఁ గలుగ వచ్చును. బాబా “మై అల్లాహూ!” అనిన మాట ఊరక తన ఘనత కొఱకు పలికిన మాటకాదు. చిత్తవృత్తి విలయము చేయక సత్సత్త్వము నెఱుగక ‘అహం బ్రహ్మ’ ‘బ్రహ్మాస్మి’ అనువాఁడు లోకవం చకుఁడు. బాబా తాను సర్వభూతాత్మ, భూతాత్మగా, సర్వాంత ర్యామి - అంతర్బహిశ్చ తత్సర్వము తానుగా. పలికిన మాటలు అవి అని సోదరీ సోదర భక్తులు గుర్తింపనగును.

అర్కబింబ మొండొకట ప్రత్యక్షముగను
వరులాకృతిఁ గల్గి విశ్వంబు వెలుగు
నొందజేయుచునుండుదానొక్క మొగిన
నెల్లరకు నెల్లెడల గాన్పింపకున్నె?
కాన నేక దేశగతుడైన రూపన
మేతుడైనఁగాని, యినుని మాడ్కి
సర్వగతుఁడు మఱియు సర్వాత్మ సచ్చిదా
నందమయుఁడు సాయినాథుడెపుడు.

1918కి పూర్వమే కాదు. తరువాత నేటికిని ఏనాటికేని త్రికరణ శుద్ధిగ సమాశ్రయించి, లౌకికకాంక్షతోఁగాని, పారలౌకిక కాంక్షతోఁగాని బాబాను సేవించు భక్తుల ప్రార్థనల సమాలించి విశ్వజననివలె బిడ్డలనాదుకొని ఏడుగడయై రక్షించుట విదితము. బాబా అనిన చిచ్చుక్తి. క్రియాశక్తి, ప్రేమశక్తియని బాబా బిడ్డలు గ్రహించినారు. అంతయేకాదు. తమ హృదయాంతరస్థాయయై తమ ఆత్మలోని ఆత్మయై తమ మనో బుద్ధులను ప్రేరేపించి సకలకార్య

ములఁ బ్రవర్తింపఁజేయుచున్న పస్తువు 'సాయి' యనియే గుర్తించి నారు. కావున 'సాయి' తన అత్మ అనియే ప్రతి భక్తుఁడు గుర్తింప దగును. "అహమాత్మాగుడాకేశ సర్వభూతాయ శస్థితః"

[భ.గీ. 10-20] అనిన భగవానుని వాక్కు స్మరింపఁదగును.

"సర్వస్య చాహం హృదిసన్ని విష్ట [భ. గీ 15-14] అఖిల భూత హృదయముల యందు నుండుననియే భగవానుఁడు తెలిపినది.

" ఎందువెదకెద వీవు? నీయందయింటి.

వెదక నేర్తువేన్ దృటిలో లభించువాఁడ,

లేను గుడియందు మసీదులోన లేను,

కాశియందుఁ గైలాసానఁగాని, యాయ

యోధ్యనేనే ద్వారవతి నేన నుండఁబోను

ఎందు విశ్వాసములరు నే నందునుందు "

గురుభక్తి - విశ్వాసబుద్ధి :

బాబా తన బిడ్డలనుండియేదియు మఱుఁగు చేసిన వాఁడుకాఁడు; తాను ఆస్థితికి యెట్లు రాఁగలిగినది విశద పఱచినాఁడు. [రాధా బాయి 'దేశముఖస్' పృథ్వాంతము గమనింపుఁడు] "నేను నా గురువును పండ్రేండు సంవత్సరములు సేవించితిని. నా ప్రాణములు నా దృష్టియందు నా దృష్టి నా గురువునందు దవిలియుండెడిది. నా గురువు నా కెట్టి మంత్రతంత్రోపదేశములను చేసియెఱుఁగడు. కృపాకటాక్షము మాత్రము ప్రసరించువాఁడు. నా తల శుభ్రముగ గొఱిగించి [ఎల్ల తలంపుల నిర్మూలించి] రెండు కానుకలు నా వలన అర్థించినాఁడు. అవి 1. నివృత్తి - [గౌఢ విశ్వాసము] 1. సబూరి (ధైర్యముతోఁ గూడిన ఓర్పు). ఆ రెండు కానుకలు సమర్పించితిని. "అమాచా ఘృతాణిరాశా ఆహా" - మా నాంప్రదాయములు ప్రత్యేకములు. "మీకానాలా దున్నారా గురునర్హే" నేను చెవికొఱకు

గురువును (చెవిలో మంత్రోపదేశములు చేయువాఁడు) - కాను.” అని తెలిపి, ఆరు శాస్త్రములు, సాధన చతుష్టయముల నభ్యసింప వలసిన పనిలేదు. “చాలు గురునందు భక్తి - విశ్వాసబుద్ధి ” - అని గూఢిగ బాబా తెలిపినాఁడు. ఈ మాటలే హేమాద్రిపంతునకు నాటఁ బలికినాఁడు. బాబా మనకుఁగావించిన యీ భోధ ప్రతిభక్తుఁడు నిత్యము స్మరింపదగినది.

మానవుని పురోగతికి ప్రతిబంధకము - దేహాత్మ బుద్ధి :

ఏ కారణము చేతనై ననేమి మానవుఁడు దేహమే తాను ' అను బుద్ధిగలవాఁడగుట స్వపరభేద భ్రాంతి నొందు చున్నాఁడు. ఈ భ్రాంతిచేతనే కామకోపాధిదాదులు, భయము మొదలగునవి కలిగి యున్నాడు. ఈ దేహధారణ పోషణాదులకై వివిధ కామితములకు లోఁగి ప్రయాస పడుచుండును. అధ్యాత్మిక జిజ్ఞాసులైనవారికి బాబా తన శరీరమొక గృహమని తెలిపినాఁడు. కొలిమిలో బడిన కమ్మరి బిడ్డను రక్షించుటకై బాబా తనచేతిని ముసీదులో 'ధుని'లో జొనిపినాఁడు. చర్మము కాలినది. భక్తులు కాలిన చేతికి కట్టుకట్ట బోయినపుడు “ నాయీ శరీరమును చితిపై పెట్టి కాల్చుచున్న నేను వినోదముగఁ జూతును ” - అనినాఁడు.

‘ ఈవు చూచునట్టి ఈ శరీరంబొక

గృహమటంచు నీవు నెఱిఁగి కొనుము!

ప్రేమ నా గురుండు వేంకుశుం డెప్పుడో

యెత్తుకొనుచుఁ బోయె నింటనుండి ” అని పలికి నాఁడు.

1886న 72 గంటల సమాధియందు బాబా తనువు విడిచి 31 దినముల తరువాత మరల తనువున ప్రవేశించినాడు.

“వాసాంసి జ్ఞానియథావిహాయన వానిగృహ్లాతి నరోపరాణి ” చినిగిన వస్త్రమును విడిచి క్రొత్తవస్త్రమును నడుండు ధరించునట్లు

[భ. గీ. 2-22] [‘ జీర్ణవస్త్రసము పశ్యన్ త్యక్త దేహం ప్రవిష్ట వతే ’ - నామావళి చూడుడు] అని బాబా ప్రదర్శించి, ఆత్మ నిత్యుడు-సర్వగతుడు - స్థావరు-అచరుడు-సనాతనుడు అని తన వారికి ప్రబోధ కల్పించినాడు. 1886లో ఆ మూడు దినములు బాబా ఉన్నవాడో లేనివాడో భక్తులు విచారించు కొనడగును. బాబాకు శరీరమున్నను లేకున్న నోకటే. స్వేచ్ఛానుసారముగ తన తనువును విడువ గలడు. కావున 1918లో మహాసమాధియందును బాబా యెక్కడకు పోలేడు. 1836లో బాబా ఆ మూడు దినము లెక్కడున్నాడో 1918 అక్టోబరు 15 తేదిన కావించిన మహాసమాధి తరువాత నేడు, ఇకేనాడు బాబా అక్కడే యున్నాడు. అనగా సర్వవ్యాపియై యున్నవాడు.

బాబా అభయ ప్రదానములను పరిశీలింపుడు.

“ తనువు గలిగిన లేకున్న దాననేమి?

తనువు విడిచితి, నై ననన్తనఁగలారు;

కనుడినను;- నేమటక మిమ్ముఁగనుచు నుందు

దలచికొనిన నూత్రమునఁజెంతనవసించు.”

అని అభయమిచ్చినాడు.

సాయిబాబా - చమత్కారములు - లీలలు. : సాయి ప్రభువు ప్రదర్శించు అద్భుత లీలలు - చమత్కారములు అన్నియుఁ దనవారికి జూపు ఎరలు. ఇందఱము బాబాను సమాశ్రయించి అనుసరించి నేవించుచున్నారమే బాబా యిందఱ భారముల నేరీతి మోయ గలడు? - అని సందేహించు తన భక్తులకు ధైర్య స్థిర్యముల సమ కూర్చి సందేహ భయభ్రాంతులను నివారించి, బాబా ఆశ్రయ మున లౌకిక ఘరలౌకిక భయలాఘవ హానులు లేక మనము పురోగ మింప గలము- అను దృఢవిశ్వాసము పాదుకొలుపుటకే ఆ తండ్రి తన

లీలలను ప్రదర్శించినాడు. బాబా అన్నము మెతుకులు పెడజల్లు
వాడు. కాకులు మెతుకులను దినుచున్నవి. హంసములు ముత్రము
లను మెనుచు చున్నవి.

బాబా అభయ ప్రదాత :

అవతారములు, సత్పురుషులు, సద్గురువులు భగవానుని దయా
స్వరూపులు. అట్టి అవతార మూర్తుల సమాశ్రయించి సేవించు
మానవులకు ఈ జన్మమున గాకున్న మరుజన్మము నందైన సిద్ధి కలిగి
తీరును, వారి ఆశ్రయము దైవీ సంపదలలో ముక్తాను భూతులలో
ప్రథమభాగ్యము. ఉపనిషత్తులలో ప్రతిపాదితమైనది. “నవిభేతి
కుతశ్చన ” - “అకుతో భయత్వము ” - ఇహపరములందు దేనిని
గూర్చి భయము లేకపోవుట సిద్ధించును.

ఎప్పుడేని శరణాగతి జేసి “నేను నీ వాడను” అని యాచించు
సకల జీవములకు అభయము ప్రసాదించును. ఇది నా ప్రతము
అనిన త్రేతాయుగమునాటి శ్రీరామచంద్రుడను నేనే.

అనన్యభక్తితో నన్ను పాసించు వారి యోగక్షేమముల భారము
వహింతునని అభయము ప్రసాదించిన ద్వాపరయుగ శ్రీకృష్ణుడను
నేనే యని తెలుపుటకు: ఈవిశ్వమునకు ఆధారభూతుడు, సర్వ
నియంత సర్వజ్ఞుడు సర్వవ్యాపి. తన యిచ్ఛాను సారముగ సకలము
ప్రవర్తింపజేయు ‘ కర్త ’ సర్వసాక్షియగు వాడెన్నాడు? లేడా?
యని సందేహించు భౌతిక వాదులగు మానవులకు ‘ ఉన్నాడు ’
‘ ఉన్నాడు ’ అని నిరూపించుటకే భగవానుడు శ్రీ సాయీ
బాబాగా అవతరించి

“ ఇచట నేనుండ నిక భయమేల? విడుము—

నీ బరువుల నాపై, నేన నిర్వహింతు

నన్ను గనుము ! వే కన్నుల నిన్ను గందు:

శ్రీతుని నిన్నెప్పుడే నుపేక్షింతునేమి!

“శ్యా! తుర్రే ఉపేయో కర్తాహూః”- ఏమీ నిన్ను పేక్షింతునా? అని ఘంటా పథముగఁ బాబా పలుకుచున్నాఁడు. సాయీబాబా - మహాసమాధి :

15-10-1918న బాబా మహాసమాధినొందినాడని మనము తలంచుచున్నారము. బాబా ‘అపాం తరాత్మా’ అని మనము గుర్తించదగును. అనగా ఆకారము ధరించిన ‘అంతరాత్మా’ యని అర్థము. 15-10-1918 వరకు నీ అంతరాత్మా ఏక దేశగతు డై నట్లు గోచరించియు సర్వవ్యాపియై ఎట్లున్నాడో బాబా ప్రకటించినాఁడు. 11-5-1936న మేనేజరు సతీమణి పూజ్యశ్రీ బి. వి. నరసింహస్వామిగారికి తెలిపిన విషయము గమనింపుడు.” ఒకటి సాయీబాబా యను ప్రాకృతస్థితి యందుండి తన నాశ్రయించు జీవుల లౌకిక పారలౌకిక విషయముల గుర్తించుచుఁ దోడ్పడుచు - మణియొకటి సర్వభూతాత్మ-భూతాత్మ స్థితి సచ్చిదానందస్థితి యందుండును. అట్టి ద్వివిధములగు స్పృహల కనుగుణ్యములగు శక్తి సంపదల ప్రతి క్షణము నిర్వహించుచు ప్రవర్తించుచునే యుండును.

(Devotees Experiences)

1918 యందు మన దృష్టిపథమునుండి బాబా బాతికతనువు తొలగినది. మిగిలినది నిర్గుణతత్త్వము ఆ తత్త్వము ‘సాయీ’ అభిధానమున అలరారుచున్నది. 1918 పూర్వము ఆవస్తువ యెక్కడనున్నదో యీనాడు ఇకేనాడు అచటనే కలదు. ఉండును, ఆ వస్తువును మనదటి కాకర్షించునది, బాబాను మన కందించునది ‘సాయీ’ అను అక్షరద్వయము, ఇదియొక స్వీచ్. మన హృదయమును, ‘బల్బ’ ను ద్వారకామాయఁగావించుకొని ‘సాయీ’ నామమును ‘స్వీచ్’ నొత్తితిమో సర్వ వ్యాప్తమైన ‘సాయీ’ విద్యుత్తు మన హృదయమునఁ బ్రకాశించును. సర్వవ్యాప్తమైన నామిని నాకర్షించి మన యధీనము చేసికొన సమర్థమైనది నామము ‘సాయీ’ ద్వ్యక్షరి.

భగవద్గీతయందు శ్రీ కృష్ణుడు అర్జునునకుఁ గావించిన చరమ
భోధను గమనింపుడు,

[భ. గీ. 18-61-62] సకల భూత హృదయములందు సర్వేశ్వరుఁ
డధివసించి, యీ దేహాయంత్రములను ప్రవర్తింపజేయు చున్నాడు.
సర్వభావముల ఆ వస్తువునే శరణు పొందుము. ఆ స్వామి అనుగ్ర
హమున పరమశాంతి శాశ్వతపదము బడయగలవు- అని బోధించి
నాడు. కావున మన హృదయస్థాయియైన శ్రీకృష్ణసాయిని సర్వ
భావముల శరణొంది ఆ తండ్రి యనుగ్రహమున పరమ శాంతి,
శాశ్వత స్థానము బడయుదము.

మన హృదయస్థాయియైన సాయి సాకారుడై ద్వారకామాయి
మసీదున దర్శనమిచ్చుట మన మనస్సును వెలుపలనున్న సద్గురువు
నందు లగ్నము చేయుట కవకాశము గల్పించుటయే. శ్రీసాయి
సద్గురువు వెలుపలనున్నట్లు మనకు గనబడుచున్నను మన హృదయ
మున నున్నవాడే. లేనియెడ మన తలంపులను, పలుకులను, పను
లను బాబా యెట్లు తెలిసికొనువాడు? కావున మన వెలుపల గన
బడుచున్న సద్గురువే మన హృదయాసీనుడై యున్న వాడని స్పష్టము
గుచున్నది. బాబా ఎక్కడకో వెళ్లినాడు, ఎక్కడో యున్నవాడు
అని తలంచ వలసిన పనిలేదు. బాబా మనలో నున్న వాడు కావు
ననే ఎవనికి వాడు 'నేను' ఊహించు అని తలంచుచున్నాడు. బాబా
లేనిచో 'నేను' వస్తువయు లేదు.

'నేను' న్న దనుకఁ గన్పింపఁడు గురుఁడు

'నేను' లేదు, గురుండు నెగడుట నిపుడు:

అరయగ నొక రాజ్యమందు న తేడు

లిరువురుంట బొసంగ దేమొ? యేనాఁడు.

బాబాలేడని తలంచు వానికే 'దురహంకారునకే నేను' - ఉన్నాడు. తనలో నుండి, తన దేహ 'యంత్రమును ప్రవర్తింపజేయువాడు బాబా అని గుర్తింపజాలినవానికి 'నేను' - అను వస్తువు లేదు. 'నేను' ఉన్నాను అను భావము స్ఫురింపజేయు నతడే- శ్రీరామసాయి. కావున సోదర సోదర భక్తులు ఎవరికివారు ఈ పరమ రహస్యమును గుర్తించి, విశ్వసించి సర్వవిధముల ఆ అహంతమ - 'నేను' అను భావమును హృదయ స్థాయియైన శ్రీ సాయీరాము పదాంకితము చేసి, పరమశాంతి శాశ్వతస్థానము బడయుదము గాక ! శ్రీసమర్థ సచ్చిదానంద సద్గురు శ్రీసాయీ మహా ప్రభువు మన కందఱకు అట్టి సద్బుద్ధిని, సద్భక్తిని ప్రసాదించుగాత మని ప్రార్థించుచున్నాడను.

శ్రీ సాయీ సమర్థ!



నా తొలి షిర్డి యాత్ర

ఓమ్ శ్రీసాయీరామ్ - శ్రీ సాయీప్రసన్న

1957 సంవత్సరం ఫిబ్రవరి 15వ తేదీన ఉత్తరదేశయాత్రకు భీమవరం నుండి బయలుదేరిన పూర్తియాత్ర రైలు విజయవాడ, హనుమకొండ, హైదరాబాదు చూచుకొని ఫిబ్రవరి 21 ఉదయం కోవరగామ్ చేరినది. నా కుటుంబముతో యాత్రీకులు సుమారు 350 మందిమి అచట నుండి బస్సులపై షిర్డి ఉదయం 8 గంటలకు చేరి నాము. షిర్డిలో ఎవరో ఒక సాధు-పుంగవుడు ఉన్నాడని ఆయనను దర్శించుటకు వెళ్ళు చున్నామని తలంచినాము. స్నానములు చేసి సమాధి మందిరమువకు వెళ్ళినాము. శ్రీ సాయీనాథుని నిలువెత్తు

పాలరాతి విగ్రహమును, సమాధిని దర్శించినాము. ఆనందముతో
 కన్నులు చెమ్మగిల్లినవి. శ్రీసాయినాథునకు పూజలు చేసుకొని
 ప్రసాదములు తీసుకొని ఉదయం 10 గంటలకు తిరిగి కోపర్గామ్
 బయలుదేరు చుండగా మార్గముపై పెట్టెలోనే ప్రయాణము చేయు
 చున్న ఒక రిజైర్లు ఇంజనీయరు శ్రీ పి. ఆర్. కె. నాయుడు గారు
 స్నానపు గదుల వైపు వెళ్ళుచుండగా “ఎందులకు వెళ్ళు చున్నారని”
 అడిగినాను. “బంగారపుగొలుసు గల నారిష్టువాచి మరచి పోయినాను.
 వెతుకుటకు వెళ్ళుచున్నానని” చెప్పగా మా కుటుంబమును మిగిలి
 యాత్రీకులతో కోపర్గామ్ పంపి నేను వారితో వెతుకుటకు వెళ్ళి
 నాను. ఎంత వెతికినా అది కనుపించలేదు. అంతలో సమాధి
 మందిరములో మధ్యాన్న హారతి ప్రారంభించిరి. మేము సంస్థాన ఆఫీసు
 లో వాచీని గూర్చి వాకబు చేయగా మాకు ఎవ్వరు యివ్వలేదనిరి.
 మేము పుభయులము హారతిలో ఆనందముగ పాల్గొని వైకుంఠ వాసుని
 సన్నిధిని వున్నట్లు ఆనందించినాము. ప్రసాదము తీసుకొని వస్తూ
 సంస్థాన ఆఫీసులో నేనే తిరిగి వాచీని గూర్చి అడుగగా “ఇది మీదే
 మో చూచు కొనండి. ఇప్పుడే ఎవరో స్నానపు గదిలో మరచి పోయి
 నారు, వస్తే యిచ్చి వేయండి. అని వొక ముసలి సాధువుయిచ్చినాడు”
 అని చెప్పిరి. అది నాయుడు గారిదే. శ్రీసాయినాథుడే స్వయముగ
 తెచ్చి యిచ్చివారని ఆనందించినాము. మేము యిరువురము నింబవృ
 త్తము [శ్రీసాయి తపస్సు చేసిన చోటు] సావిడి, శ్రీ ద్వారకా
 మాయి ఖండోబా దేవాలయము దర్శించి తిరిగి కోపర్గామ్ వస్తు
 వుండగా నాయుడు గారు “నా మోకాలుపై పెద్ద పుండు [రణము]
 బయలుదేరి 2 సంవత్సరముల నుంచి చీము, నెత్తురు కారుచు ఎంత
 వైద్యము చేసిన తగ్గుటలేదు. ఒకనాటి రేయి అనగా 15 రోజులక్రితం
 స్వప్నములో నాకు ఒక సాధువు దర్శన మిచ్చి నా భక్తురాలు
 “కృష్ణప్రియ” రామచంద్రాపురమునా కలదు. ఆమెను దర్శిం
 చుము అని చెప్పెను. నేను ఉదయం కృష్ణప్రియను దర్శించి నాను.

నీవు పిరిడి వెళ్ళి శ్రీసాయిబాబాను దర్శించిన నీవుండు మానునని ఆమె చెప్పెను. అందుకే బయలు దేరినా” నని చెప్పిరి. ఆమరునాడు రైలులో ఆయన కట్టు విప్పగా రణము మాయ మగుటమే కాక ఆన మాలు కూడ తేకుండ పోయెను. మేము యిరువురము అమితా త్సర్యముపొంది శ్రీసాయిశ్వరుడు సాక్షాత్తు భక్తరక్షా పరతంత్రుడు అగు శ్రీ భగవానుడే అని పూర్తిగా నమ్మినాము.

“నా భక్తులను పట్ట కాళ్ళకు త్రాళ్ళు కట్టి పిల్లలు లాగినట్లు ఏదో నెపమున నాదర్శి చేర్చుకొని ఆదరించుచు” అని శ్రీ బాబా వారు పలికిన త్రికాల సత్యము - అనుభవ పూర్వకమని ఆనందించి నాము. కనుక “శ్రీసాయిరామ్” నామము సదా స్మరణీయము.

ఓం శ్రీసాయి సమర్థ !

శ్రీ పాదిల విశ్వనాథశర్మ

యస్. ఇల్లిందలపర్రు.

ఓమ్ శ్రీ సాయినాథాయనమః :

సద్గురువు — సర్వాత్మకుడు — మన సాయిబాబా

“గురుబ్రహ్మ గురుర్విష్ణో గురుర్దేవో మహేశ్వరః

గురుర్సాక్షాత్పరబ్రహ్మ తస్మై శ్రీగురవేనమః”

అన్న ధ్యానశ్లోకం గురువే త్రిమూర్త్యాత్మకుడని పరబ్రహ్మ స్వరూపమని తెలియ జేస్తుంది. అజ్ఞానమనే చీకటిని తొలగించి జ్ఞానమనే వెలుగును మనలో నింపి మనమెవరో మనకు తెలియబరచే వారే సద్గురువు. అలాంటి సద్గురువు దైవస్వరూపుడే. గురువే దైవం యెలాగౌతాడు! అసలు దైవమంటే యెవరు? ఆదైవం ఉన్నాడా? లేదా? అనే అనుమానాలు సాధారణంగా యెంతో మందిని

వేధిస్తూనే ఉంటాయి. దేహాత్మ భావనతో చిక్కి సతమతమాతున్న సాధారణ సాధకులకే సమస్య సద్గురు కృపవల్లకాక అన్యవిధంగా తొలిగే ఉపాయం లేదనే చెప్పకోవాలి.

నిజమైన అవసరం గలవాడు తనవద్దనున్న సామ్యు చెల్లించి అవసరమైన వస్తువును కొని తన పనిపూర్తి చేసు కొని ఫలితం పొందు తాడు. అలాకాక ఉబుసు పోకకు ఉత్తజేబుతో బేరంచేసే వాడు కాలాన్ని శక్తిని వృధా చేసుకోవటమే గాని ఏఫలితాన్ని పొందలేడు. అలాగే దైవాన్ని గురించి, ఉన్నాడా? లేదా? అని వాదన చేస్తూ కాలాన్ని వృధాచేసేవారికన్న గురుకృపచే తనకు లభించిన ఏదీన్న సాధననైనా చేపట్టి దీక్షతో ప్రయత్నంచేసి సఫలీకృతులై శాశ్వత శాంతిని సాక్షాత్కారాన్ని పొందేవారు మేలు.

సమర్థ సద్గురుడగు శ్రీసాయీనాథుడు తన భక్తులకు బోధించిన గురుతత్వ రహస్యమిదే. తన ప్రాణములను తన దృష్టియందు నిలిపి తన దృష్టిని తనగురు దేవునిపై నిలిపి తానుపండ్రెండు సంవత్సరాలు తన గురువును సేవించానని, ఆగురు సేవాఫలితంగా తానీస్థితి నందు కున్నానని, గురుదక్షిణగా నిష్క-సబూరీ [ధైర్యము కూడిన ఓర్పు] లనే రెండు పైసలు దక్షిణ తన వద్దనుండి గురువు స్వీకరించారని చెప్తాడు. తానే దైవమైకూడా తాను గురుసేవా ప్రభావంవల్ల దివ్య త్యాన్ని పొందగలిగానని శ్రీసాయీ చేసిన బోధను మనం గమనించి నట్లైతే, ఏ మానవుడైనా గురువు ద్వారానే సత్యమైన జ్ఞానమును తెలుసుకోగలడుగాని అన్యమార్గాలవల్ల ఫలితం లభింపదనే విషయం స్పష్టమౌతుంది. ఇదే భావాన్ని వేమనయోగి కూడా తన తేట తెనుగు నుడికారంతో తెలియ బరుస్తూ,

“ గురువు లేకవిద్య గురుతుగా దొరుకదు

అజ్ఞ కైనవాని యబ్బకైన

తాళపుచెవి లేక తలుపు లెట్లుడురా? ” అంటారు.

తనవలెనే దేహేంద్రియాలు కలిగియుండి నామాన్య మానవుని
లాగానే కన్పిస్తున్న గురువును దైవంగా అంగీకరించను. సంకుచిత
పరిజ్ఞానం గల మనస్సంగీకరించదు. కాని గురువుగా మనం భావిస్తూ
గౌరవిస్తున్నది ఆ శరీరంద్వారా ప్రకటమౌతూ మనల్ని ప్రభావితుల్ని
చేస్తూ; గమ్యం వైపుకుమనల్ని నడిపిస్తున్న విశేషమైన జ్ఞానాన్ని.
ఆ జ్ఞానమే వాస్తవ మైన దైవతత్వం. అదే గురుతత్వం గూడా.
అ తత్వం ప్రకాశిస్తున్న చోట్ల దైవసాక్షాత్కారం (ఆత్మసాక్షా
త్కారం) లభించే అవకాశముంది. సూక్ష్మనివెల్లు సమస్తప్రపంచంపై
ప్రసరిస్తూ సమస్తాన్ని ప్రకాశింప జేస్తున్నా, మురికిలేని అద్దంలో,
నిస్తరంగ కాసారంలో, సహజమైన తన స్వరూపాన్ని ప్రతి బింబింప
జేస్తుంది. అలాగే శుద్ధ సాత్విక గుణపరిపూర్ణమైన హృదయంనుండి
తన సహజ తత్వం సాక్షాత్కరింప బడుతుంది. అదే దైవ సాక్షా
త్కారంగూడా. ఆ సాక్షాత్కార మెలా పొందాలో తెలియజెప్పి
పరోక్షానుభూతిని అపరోక్షాను భూతిగా రూపొందించుకునే మార్గమె
రిగించి దేహాత్మ భావన అనే అజ్ఞానాన్ని తొలగించి అహంబ్రహ్మస్మి
యనే భావాన్ని తెలియపరచి ముక్తిని పొందే దారి చూపిన వారే
సద్గురువు. ఆగురువే దైవంగూడా.

సర్వజ్ఞత సర్వవ్యాపకత; సర్వశక్తిమత కలిగియుండి సర్వమూ
తానేనని తన ఆజ్ఞ లేక ఆ కైనా కదలదని పలికి; తన భక్తులకు ఎన్నో
దివ్యాను భూతుల్ని కలుగజేసి; శాశ్వతంగా తానెల్లప్పుడూ యున్నా
నని తెలియబరచిన సాయి; సద్గురువే కాక సర్వాత్మకుడుగూడా.

ఆ సమర్థ నచ్చిదానంద సద్గురు సాయినాథుని పాదాలను భక్తి
పూర్వకంగా పూజిస్తూ ఆతండ్రి చెప్పిన దివ్య తత్వోపదేశాల్ని
వివరించుకుని ఆ మార్గంలో పయనించి యీ జీవితాలను ధన్యంచేసు
కుందాం!.

శ్రీ నందనవనం వేంకటసుబ్బరామయ్యశర్మ
నందనవనం.

శ్రీ సాయి నాథ మహిమార్ణవము

అఖిలాండ గోటి బ్రహ్మాండ నాయకుడు, రాజాధిరాజ యోగీ శ్వరుడు, పరబ్రహ్మ, సచ్చిదానంద సమర్థ సద్గురు శ్రీ సాయినాథుని తనివితీర దర్శించి హృదయ పూర్వకముగా ప్రార్థించి, పూజలు సల్పి జన్మధన్యము చేసుకొను మహా భాగ్యము పొందుటకు ఎందరెందరో భక్తులు పరమ, పవిత్ర పిరిడి డేత్రమునకు అమితోత్సాహముతో ఆర్తితో నిందుమనస్సుతో పరుగిడి వచ్చుచున్నారు. శ్రీ సాయి మహాప్రభువు తనబిడ్డలను తనంతట తానే పిలిపించుకుంటానని ప్రతిజ్ఞ చేసినారు. శ్రీ సాయి అనుజ్ఞలేనిది పిరిడిపుణ్యభూమిపై అడుగిడుట దుర్లభము. సకల దేవతా స్వరూపియైన శ్రీ సాయీశ్వరుని దివ్య లీలలు, మహాత్మ్యములు వర్ణింప వేయిశరస్సులు గలిగిన ఆదిశేషునకు సహితము అలవిగాదు. శ్రీసాయి సర్వజ్ఞుడు, సర్వసమర్థుడు, సత్వాంతర్యామి, సర్వనియంతః శ్రీ సాయి భగవానుడు తన సర్వ వ్యాపకత్వము ప్రకటపరచు లీలలు భక్తులను ఆశ్చర్యానంద చోలికలలో ఊగించినవి. శ్రీ సాయి తనను నమ్మిన బిడ్డల యందుగల ప్రేమ, శ్రద్ధ, దయ, రక్షణ భారము నిరూపించుటకు ఎన్నియో తార్కాణములు గలవు. శ్రీ సాయి ఆవ్యాజ కరుణామూర్తి. ఎవరిని ఎటుల ఎప్పుడు రక్షించ వలయునో, శ్రీ సాయినాథునికే ఎరుక. మన అల్పజ్ఞతతో శ్రీ సాయి ప్రేమతత్త్వమును నిర్ణయింప జాలము. మన ఆలోచనలకు, ఊహలకు, మేధస్సుకు అందని, పొందని తత్త్వమాయనది. అందులకే బహురూపవిశ్వమూర్తయేనమః, అరూపావ్యక్తాయనమః, అచింత్యానమః, సత్వాంతర్యామినేనమః, మనోవాగతీతాయనమః, ప్రేమమూర్తయేనమః అని శ్రీ సాయిని అర్పించుచున్నాము. ఆ దివ్యత్వము బుద్ధికి అతీతము. శ్రీ సాయినాథుని పరమ ప్రేమ తత్త్వమును సర్వవ్యాపకత్వము, సర్వజ్ఞత్వము, సర్వే

శ్వరత్వము నిరూపణము చేయు శ్రీసాయి దివ్య లీలా విభూతులు
“శ్రీసాయినాథ మహిమార్ణవము”లో ధారావాహికముగ వివరించ
బడును.

శ్రీ సాయిబాబా అంకిత బిడ్డలలో శ్రీ ఎమ్. డబ్ల్యు. ప్రధాన్
ఒకరు. వారి భార్య నిరంతరము శ్రీసాయి నామ స్మరణ చేయుచు
మహదానందము అనుభవించెడిది. శ్రీసాయినాథుని సేవించాలని,
వారి దర్శన భాగ్యము. దివ్యాశీస్సులు పొందాలని ఆమె వసి బిడ్డతో
గుహ బయలుదేరి మిగుల భక్తిశ్రద్ధలతో షిర్డికి వచ్చినది. ఆ తల్లి
ఆనందమునకు ఆవధిలేదు. ఆ తల్లి ఒక రోజు మధ్యాహ్న సమయమున
శ్రీసాయినాథుని అనుజ్ఞ పొంది సద్గురుమూర్తిని అమిత భక్తితో
పూజించుట ప్రారంభించినది. దీపారాధన అజ్ఞానాంధ కారమును
పారద్రోలుతున్నట్లుగా భాసించుచున్నది. సాంబ్రాణి కడ్డి పెలిగించి
నది. ఆ దివ్య సుగంధ పరిమళము ద్వారకామాయి ఆవరణ మంతా
వ్యాపించి విషయవాసనలు దూరముగావించుచున్నవి. ద్వారకామాయి
దర్బారులో శ్రీసాయి దివ్య తేజస్సు నలుదిక్కుల ప్రసరించుచున్నది.
అబ్దుల్లా బాబా దూరమున నుంచొని సవినయముగా శ్రీ సాయికి
నమస్కారములు చేయుచున్నాడు. శ్యామ చామ త ము వీచు
చున్నారు. మహాలాసతి తన్మయత్వముతో మైమరచి యున్నారు.
తదితర భక్తులందరు విధేయులై తమ శిరస్సులను శ్రీసాయి పాదకమల
ములపై నుంచి, శ్రీసాయి అభయమును పొందుటకు ఆత్మతపడు
చున్నారు. ఆ మహతల్లి గూలబీ, మల్లెపూలతో ఆనందప్రదాయి
అయిన శ్రీసాయిని అష్టోత్తర శతనామములు చదువుచు, పూజించు
ఆనందములో లీనమైయున్నది ‘బిడ్డా! నీపూజను కొలదిసేపు ఆపుము,
నీవిడిదికి త్వరగా వెళ్ళిరమ్మ’ అని మృదు మధురముగా కరుణారస
భరితముగా పరమ కారుణ్యమూర్తి శ్రీసాయి పలికి పూజనాపించినారు.

శ్రీ సాయిబాబా ఎందులకు పూజను ఆపమన్నారో, ఏ
అవసర నిమిత్తము విడిదికి వెళ్ళిరమ్మన్నారో ఆమెకుగాని అచ్చట

వారలకుగాని అర్థముగాలేదు. అందరి మనస్సులలో సంభ్రమాశ్చ
ర్యములు గలిగినవి. ఎవరికి ఏమియు తోచుటలేదు. గురువాజ్ఞను
పాటించి తీరవలయును గదా! ఆ తల్లి పరుగు పరుగున మనీషుకు
దూరమున నున్న విడిదికి వెళ్ళుచున్నది. ఆమె తన విడిది దగ్గరకు
రాగానే పసిపాప ఏడుపు బిగ్గరగా వినిపించినది. బిడ్డ అంత త్వరగా
నిద్ర లేవదును. ఆమె నమ్మకముతో పూజకు వెళ్ళినది. ఏడు
చున్న పాపను తీసికొని, అక్కున చేర్చుకొని, బుజ్జగించి, పాలిచ్చి,
పరుండబెట్టి మరల ద్వారకా మాయకి బయలుదేరుచూ, శ్రీసాయి
నాథుని శరణాగత రక్షణముగూర్చి ఆయన సర్వజ్ఞత్వమును గూర్చి
తలపోయుచూ మనీషు చేరినది. ఆ కన్నతండ్రి ఎంత దయా సము
ద్రుడు! అన్న భావావేశము ఆ తల్లి హృదయములో పొంగి పొర
లినది. దివ్య చైతన్యముగలిగించినది. శ్రీ సాయి ఆ తల్లినిజూచి
ఇప్పుడు నీవు పూజ కానిమ్ము యని మందహాసముతో పలికినారు.
ఆ వదనార్ విందమును తిలకించిన ఆ తల్లి కంటి పెంట ఆనంద
భాష్పవర్షము గురిసినది. ఆమె తనువు పులకించినది. శ్రీసాయికి తన
బిడ్డల పైఎంత మక్కువ! తన బిడ్డల బిడ్డలపై ఎంత ఆదరణ!
పూజలో నిమగ్నమై, తన బిడ్డసంగతి తెలియని ఆతల్లికి ఎంతచక్కగా,
తన రక్షణ బాధ్యతను నిరూపించినారు శ్రీసాయి! ఆవిడ విడిది చాల
దూరము. ఆబిడ్డ ఏడుపు ఏమాత్రము వినే అవకాశములేదు. కాని
శ్రీసాయి, సర్వవ్యాపి కాన ఆ బిడ్డ ఏడుపు వినగలిగెను. శ్రీసాయి
శ్వరుని ఎట్టి ఎదుటన నున్నను మనము ఎంత సంకుచితముగా ఊహించు
చున్నామో అని అచ్చట భక్త సమూహము సిగ్గుచే తలలు వంచినారు.
అట్టి కృపానిధి శ్రీసాయినాథుని మనము ఇతర చింతలువీడి నిరంతరము
“ ఓమ్ శ్రీసాయిరామ్ ” అనునామస్మరణ చేసి గమ్యము చేరుదము.

‘ ఓం శ్రీసాయిరామ్ శరణ్ ’

A C C. No.
6774

శ్రీ ఆదిపూడి మోహనరావు

(గౌరవ సంపాదకులు.)

24.54
OH

ru.

శ్రీరస్తు

శ్రీ సాయీనాథాయనమః

శుభమస్తు



శ్రీ సాయీ ప్రేమాలయము

నందనవనం-523 121

కందుకూరు తా॥ ప్రకాశం జిల్లా

విజ్ఞప్తి

సోదరీ సోదర సాయీ భక్త మహాశయులారా!

మీకందరకు భక్తి పూర్వక నమస్సుమాంజలులు.

ప్రకాశం జిల్లా కందుకూరు తాలూకా నందనవనం గ్రామములో శ్రీ సోదర సాయీ భక్తాగ్రగణ్యుడు శ్రీ నందనవనం వేంకటసుబ్బరామయ్య గారి స్వగృహములో గత 3 సంవత్సరములనుండి శ్రీ పీర్డి సాయీ ప్రభువునకు నిత్యము జరుగుచున్న పూజలు, భజనలు సత్యంగ కార్యక్రమములు యీ గ్రామస్తులనేకాక పరిసర గ్రామాలలోని సాయీ భక్తులను ఆకర్షించి, శ్రీ సాయీనాథుని అనుగ్రహశీర్వాద పూరిత మహిమలను, నిదర్శన పూర్వక అనందానుభూతులను అందించుట శ్రీ సాయీశ్వరుని కృపావిశేషమేకాని అన్యముకాదు. ఇట్టి నిదర్శనల నాధారముగ యీ గ్రామమున శ్రీ సాయీ ప్రభువునకు ఒక మందిర నిర్మాణ మొనరించి, అందు శ్రీ సాయీనాథుని విగ్రహ ప్రతిష్ఠాపన కావించవలెనను సత్సంకల్పము శ్రీ సాయీ ప్రభువు ప్రేరణచేకలిగి, కొందరు పుణ్యపురుషుల యాశీర్వాదము, కొందరు వదాన్యుల సంసిద్ధత లభ్యపడుట మా సంఘమునకధికోత్సాహము కలిగించినది. మా సంఘమునకు గౌరవాధ్యక్షులుగ వుండుటకు శ్రీ బాపట్ల వెంకట పార్థసారథి గారు శ్రీ సాయీ నిలయం చెరువు (522 113) దయతో అంగీకరించిరి.

“శ్రీ సాయీ ప్రేమాలయము” అను నామమున నిర్మాణము చేయుచున్న యీ ధర్మకార్య నిర్వహణకు ప్రతి సాయీబాబా భక్తుడు తమ శక్త్యానుసారము ధన, వస్తురూపముల సహాయ సహకారములందించి మా కృషి సఫలీకృతమొనర్చి శ్రీ సాయీ ప్రభువుని కృపకు పాత్రులు కాగలరని మా ప్రార్థన.

గమనిక :

ఇట్లు

ఉత్తర ప్రత్యుత్తరములు విరాళములు

శ్రీ సాయీ ప్రేమాలయము

శ్రీ నందనవనం వేంకటసుబ్బరామయ్య

నిర్మాణ కార్యవర్గాధ్యక్షులు

నందనవనం-523 121

శ్రీ కోనూరి శింగయ్య

(వయా) సింగరాయకొండ, ప్రకాశం జిల్లా. కుపంపండి.

ది వై. వి. ఆర్. ప్రెస్ - సింగరాయకొండ

“ ఓమ్ శ్రీ సాయిరామ్ ” సంపుటముల
కార్యవర్గము

ప్రకాశకులు :-

ఓమ్ శ్రీ సాయిరామ్ ఆధ్యాత్మిక చైతన్య కేంద్రము

(శ్రీ సచ్చిదానంద సమర్థ సద్గురు

శ్రీ సాయినాథ చరణసేవా బృందము)

4-8-5 రామన్నపేట - 2వ లైను, గుంటూరు 522007

గౌరవాధ్యక్షులు:- శ్రీ సాయీభక్త చింతామణి,

శ్రీ సాయీబిక్షువ, శ్రీ సాయీ ప్రసన్న

శ్రీ చోడవరపు సాంబమూర్తి పంతులుగారు

శ్రీ షిర్డీసాయి ప్రేమమండిర్

1-8-426 చిక్కడపల్లి, హైదరాబాదు.-20

అధ్యక్షులు :-

శ్రీ Dr. కంచర్ల రామకుమార్

B. Sc; M. B., B. S., M. D.

Asst. Proffesor, Medical College, గుంటూరు.

కార్యదర్శి :-

శ్రీ శ్రీకంఠ కృష్ణమూర్తి, B. A.

Retired Deputy Collector, గుంటూరు-7

సంపాదకులు :-

శ్రీ బొప్పట్ల వేంకట పార్థసారధి

శ్రీ సాయీ నిలయమ్, చెరువు - 522 113

గౌరవ సంపాదకులు :-

‘ ఓమ్ శ్రీ సాయీరామ్ శరణ్ ’

శ్రీ ఆదిపూడి మోహనరావుగారు, రాజమండ్రి.